

Úvahy žal. úřadu o tom, za jakých okolností by snad bylo možno proti st-li nezakročiti, nelze pokládati za judikátní, právní moci schopný výrok žalovaného úřadu (§ 2 zák. o ss), nýbrž jen za pouhý projev úřadu, jak by na věc pohlížel, kdyby byly splněny určité podmínky. Pokud stížnost míří také proti těmto úvahám žal. úřadu, jest nepřipustná (§§ 5 a 2 zák. o ss). — — — —

Č. 10.687.

Živnostenské právo: * Byl-li nedostatek zákonné náležitosti pro nastoupení živnosti znám úřadu I. stolice již při vydání živn. oprávnění, nemůže tento úřad odníti oprávnění to podle § 57 odst. 1 živn. ř.

(Nález ze dne 5. září 1933 č. 14.774.)

Prejudikatura: Boh. A 8344/30.

Věc: Emil M. v U. (adv. Dr. Václ. Srba z Prahy) proti zemskému úřadu v Praze o anulování živnostenského listu.

Výrok: Nař. rozhodnutí, pokud se týká anulování živn. listu na výrobu cementového zboží, terrazzo a umělého kamene, zrušuje se pro nezákonnost.

Důvody: Podáním de pres. 13. července 1927 opověděl st-l u osp v Ú. provozování živn. výroby cementového zboží, terrazzo a umělého kamene se stanovištěm v U. Na tuto živnost byl mu jako na živnost svobodnou vydán živn. list z 12. srpna 1927. Podáním de pres. 20. prosince 1927 ohlásil tuto živnost jako odpočívající s tím, že mu bude kdykoli dovoleno na oznámení započítati s provozováním jejím. Toto oznámení vyřídila osp dne 27. září 1928 jako vzdání se živnosti.

Podáním z 2. května 1929 oznámil st-l, že počal 1. ledna 1929 opět provozovati řečenou živnost, kterou dne 1. prosince 1927 ohlásil jako živnost odpočívající. Okresní úřad v Ú. výměrem z 5. března 1930 vyslovil, že st-li podle § 57 živn. ř. odnímá shora uvedený list živnostenský, ježto v době vydání jeho neměl zákonné náležitosti pro samostatné provozování živnosti, neboť nepředložil zákonem ze 17. března 1927 č. 49 Sb. požadovaný průkaz způsobilosti k nastoupení této živnosti.

Odvolání z toho podanému nebylo nař. rozhodnutím vyhověno z důvodu výměru v odpor vzatého a bylo konstatováno, že st-l neprokázal podle § 2 zák. č. 49/27 5leté zaměstnání v živn. výrobě cementového zboží jako učeň nebo pomocník, nýbrž živn. list na tuto živnost byl mu vydán beze zkoumání této náležitosti, ačkoliv jeho opověď živnosti došla úřadu dne 13. července 1927, tedy v době, kdy již platil cit. zákon. Dodáno bylo, že okr. úřad, shledav dodatečně, že st-li nedostává se náležitosti tohoto zákona, byl oprávněn odníti mu podle § 57 živn. ř. živn. list na výrobu cementového zboží.

O stížnosti na toto rozhodnutí podané nss uvážil:

Podle § 57 odst. 1 živn. ř. může úřad, který je příslušný přijmouti opověď živnosti nebo udělit koncesi, další provozování živnosti zapovědět a živn. list anebo koncesi odejmouti takovému živnostníku, o němž dodatečně na jevo vyjde, že již od počátku neměl a dosud nemá

některou zákonnou náležitost pro samostatné provozování živnosti. Zakročení podle tohoto zákonného ustanovení je tedy vázáno na předpoklad, že dotyčný živnostník v době opovědi živnosti (udělení koncese) neměl a v době zakročení nemá nějakou zákonnou náležitost pro samostatné provozování živnosti a že tento nedostatek nebyl v době vydání živn. listu (koncesního dekretu) úřadu znám, po případě není z dotyčného spisu zřejmý.

St-l namítal již ve svém odvolání z výměru prvé stolice a namítá také ve stížnosti, že v daném případě nebylo tu předpokladu pro odnětí jeho živn. oprávnění podle § 57 živn. ř. a poukazuje na nář. býv. ss Budw. A-2845/1904. V něm byl projeven názor, že podle § 57 nemůže úřad, který vydal živn. list neb udělil koncesi, zjednat sám zákonný stav, jde-li o živn. podnik provozovaný na základě živn. listu nebo koncese, které byly vydány následkem nevědomosti úřadu o skutkových okolnostech vylučujících samostatný živn. podnik. Názor ten hájí i stížnost, jejíž hledisko shledal nss správným.

V daném případě opověděl st-l živn. výrobu cementového zboží, terrazza a umělého kamene jako živnost svobodnou dne 13. července 1927. Než zákonem č. 49/27, který nabyl podle svého § 3 účinnosti dnem vyhlášení, t. j. dnem 4. května 1927, byla živnost výroby cementového zboží prohlášena za živnost řemeslnou. St-l nepředložil při opovědi živnosti výroby cementového zboží průkaz způsobilosti, předepsaný v § 14 živn. ř., ani neprokázal, že je podle § 2 zák. č. 49/27 od průkazu způsobilosti osvobozen. Přes to vzal živn. úřad prvé stolice tuto opověď živnosti na vědomí a vydal st-li živn. list na opověděnou živnost jako na živnost svobodnou. Učinil-li tak, ač st-l nepodal předepsaného průkazu způsobilosti, resp. neprokázal, že je od průkazu způsobilosti osvobozen, pak nevyšel nedostatek zákonné náležitosti pro samostatné provozování živnosti výroby cementového zboží dodatečně na jevo, nýbrž byl úřadu znám při rozhodování o opovědi živnosti a on přes to živn. list vydal. Nevyšel-li nedostatek této zákonné náležitosti teprve dodatečně na jevo, pak chyběl předpoklad pro zakročení podle § 57 živn. ř.

Praví-li se v nař. rozhodnutí, že okr. úřad teprve »dodatečně shledal, že st-li nedostává se náležitosti uvedeného zákona« (scil. zák. č. 49/27), nedává tato okolnost živn. úřadu, který vzal opověď živnosti na vědomí a vydal živn. list, právo zakročit podle 1. odst. § 57 živn. ř., neboť tu chybí zákonný předpoklad, totiž že teprve dodatečně vyšlo na jevo, že st-l neměl již od počátku zákonnou náležitost v § 14 cit. zák. požadovanou.

Když však žal. úřad nař. rozhodnutím takovéto nepřipustné zakročení potvrdil, porušil zákon.

Č. 10.688.

Jazykové právo. — Policie: * Na legitimacích pro pohraniční styk (čl. 72 odst. 3 jaz. nař.) musí býti užito pečeti vyhovující předpisu čl. 82 odst. 2 věty 2 jaz. nařízení.

(Nález ze dne 5. září 1933 č. 14.916.)